

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2009

N:o 38—45

SISÄLLYS

N:o		Sivu
38	Tasavallan presidentin asetus Laosin kanssa kestävästä metsätalous- ja maaseutukehityshankkeesta tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	133
39	Tasavallan presidentin asetus aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	134
40	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta	135
41	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta	147
42	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta	163
43	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta	168
44	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta	176
45	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta	179

N:o 38

Tasavallan presidentin asetus

Laosin kanssa kestävästä metsätalous- ja maaseutukehityshankkeesta tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Bangkokissa 9 päivänä joulukuuta 2008 Suomen tasavallan hallituksen ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välillä kestävästä metsätalous- ja maaseutukehityshankkeesta tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 5 päivänä joulukuuta 2008, on voimassa 9 päivästä tammikuuta 2009, niinkuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Alexander Stubb*

(Sopimus on nähtävänä ja saatavissa ulkoasiainministeriössä, joka antaa siitä myös tietoja suomeksi ja ruotsiksi)

N:o 39

Tasavallan presidentin asetus

aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Lontoossa 23 päivänä maaliskuuta 2001 aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehty yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 21 päivänä lokakuuta 2008 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 7 päivänä marraskuuta 2008 ja jota koskeva hyväksymisasikirja on talletettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan 18 päivänä marraskuuta 2008, tulee voimaan 18 päivänä helmikuuta 2009 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaan-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

tumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 7 päivänä marraskuuta 2008 annettu laki (685/2008) tulee voimaan 18 päivänä helmikuuta 2009.

3 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä helmikuuta 2009.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 40

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna Etelä-Suomen kansallisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille kasvintuotannon tukea, kotieläintalouden tuotantosidonnaista tukea, sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotettua tukea, jäljempänä *tuotannosta irrotettu tuki*, sika- ja siipikarjatalouden rakennemuutoskorvausta, jäljempänä *rakennemuutoskorvaus*, kasvihuone- tuotannon tukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea tukialueilla A ja B vuodelta 2009 siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa tukivuoden huhtikuun 1 päivänä;

2) *tuen hakijan perheenjäsenellä* tuen hakijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia;

3) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001,

(EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

4) *kasvimaalla* viljelyalaa, jolla viljellään puutarhakasveja tai perunaa omaan käyttöön;

5) *nautarekisterillä* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanhien ja naudanhien tuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1391/2006);

6) *sikarekisterillä* sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 3 §:n 12 kohdassa tarkoitettua rekisteriä;

7) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, lypsylehmiä, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, teurastettuja hiehoja, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita

kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponnittamat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosiä tai muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja;

8) *sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotetulla tuella* kansallista kotieläintalouden tukea, jota maksetaan tukilain 10 e §:n mukaisesti;

9) *luonnonhaittakorvauksen kansallisella lisäosalla* tukilain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa tai Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen lisäosaa;

10) *tukikelpoisella hehtaarilla* luonnonhaittakorvauksessa tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa;

11) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

Tuen yleiset määräytymisperusteet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

Etelä-Suomen kansallista tukea voidaan maksaa enintään liitteessä 2 olevan enimmäismäärän mukaisesti tuotannonalaa ja tukimuotoa kohti. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

2 luku

Kasvintuotannon tuet

4 §

Etelä-Suomen erikoiskasvituen määrä

Etelä-Suomen erikoiskasvitukea voidaan myöntää vuoden 2009 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

	euroa/ha
Avomaanvihannekset	100
Tärkkelysperuna	100

5 §

Etelä-Suomen erikoiskasvituen määräytymisperusteet

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpodyin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina. Etelä-Suomen erikoiskasvitukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran, vaikka samalla lohkolle viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

6 §

Kotieläintilan hehtaarituen määrä

Kotieläintilan hehtaaritukea voidaan myöntää tukialueilla A ja B sijaitsevalle peltoalalle enintään 30 euroa hehtaarilta.

7 §

Kotieläintila

Maatila on tukilain 10 b §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kotieläintila, jos

1) maatila on tukivuonna 2009 luonnonhaittakorvauksen kansallisessa lisäosassa tai Ahvenanmaan maakunnassa vastaavassa tukimuodossa kotieläintila; tai

2) maatilalla harjoitetaan kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2009 saakka mainittu päivä mukaan lukien, ellei ole kyse lyhytaikaisesta tuotantotauosta; ja

3) maatilalla eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

4) maatilalla on vähintään 10 eläinyksikköä kotieläinten koko laskentajakson ajan ja eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä tukikelpoista hehtaaria kohti.

Eläintiheys lasketaan tukivuoden 2008 eläinyksikkömäärän ja tukivuoden 2009 tukikelpoisten hehtaarien perusteella.

Nautojen eläinyksikkömäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Muiden eläinten eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2008 kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeutettua eläinyksikkömäärää tai viljelijän vaatimuksesta valvonnassa todettua eläinmäärää. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään vuodelta 2008 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen (66/2008) liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Viljelijän vaatimuksesta voidaan yhteisömuotoisen yrityksen eläinmäärä ottaa huomioon kotieläintilan vaatimusten täyttymistä arvioitaessa, jos

1) yhteisömuotoisella maatilalla ei ole omaa luonnonhaittakorvauksen tai Ahvenanmaan luonnonhaittakorvauksen kotieläintilan lisäosasisitöumusta eikä yhteisömuotoisen maatilän eläimiä ole otettu huomioon muissa kotieläintilan lisäosasisitöumuksissa; ja

2) yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriityksen jäsenten hallinnassa siten, että määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt maatilän luonnonhaittakorvaussitöumuksen tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen vastaavan sitöumuksen ja täyttää sitöumuksen muut edellytykset; tai

3) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt maatilän luonnonhaittakorvaussitöumuksen tai Ahvenanmaan maakunnan luonnonhaittakorvauksen vastaavan sitöumuksen ja täyttää sitöumuksen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyriityksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityk-

sessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriityksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2008.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden maatilän hyväksi, joka on kokonaan perheyriityksen jäsenten hallinnassa koko tukivuoden 2009 ajan.

Sukupolvenvaihdostilanteessa eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivämäärästä alkaen olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentäsääntöjen mukaisesti.

9 §

Kotieläintila enimmäisalaa vahvistettaessa

Kotieläintilan hehtaarituen enimmäisalaa vahvistettaessa noudatetaan, mitä valtioneuvoston asetuksessa vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (63/2008) 17 d ja 17 e §:ssä säädetään sellaisena kuin ne ovat valtioneuvoston asetuksessa 303/2008.

3 luku

Kotieläintalouden tuotantosidonnaiset tuet

10 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa hakijalta vuonna 2009 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydyistä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	senttiä/litra
Ulkosaaristo, tukialue A ja B	4,0
Manner-Ahvenanmaa	4,0
Muu A- ja B-tukialue	2,8

Maidon tuotantotukea ei kuitenkaan makseta sille maitomäärälle, jolta peritään maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) No 1234/2007 78–84 artiklassa tarkoitettua maakiintiön ylitysmaksua.

11 §

Eläinyksikköä kohti myönnettävät tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavaa kotieläintukea myönnetään hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Tuen määräytymisajankohta on laskentapäivä tai muu tuen määräytymisajanjakso.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialueet A ja B	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät ja emolehmähiehot	83
Sonnit ja härät	187
Uuhet	184
Kutut	184
Hevoset	157

Lisätukea myönnetään alueiden A ja B saaristoalueilla enintään seuraavasti:

Ulkosaaristo	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät, emolehmähiehot ja lypsylehmät	220
Muut naudat	391
Uuhet	391

Sisäsaaristo	euroa/eläinyksikkö
Naudat ja uuhet	218

Manner-Ahvenanmaa	euroa/eläinyksikkö
Naudat, lukuun ottamatta emo- ja lypsylehmiä sekä emolehmähiehoja	50
Uuhet	52

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytykset

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksenä on, että eläimistä on pidetty kirjaa ja että;

1) hakijalle on vahvistettu neuvoston tilakiasetuksen 116 artiklassa määritelty uuhien tuottajakohtainen enimmäismäärä;

2) emolehmät ja emolehmähiehot kuuluvat lihakarjarotuun tai ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä;

3) hevosista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

4) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

5) tuenhakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia uuhia 100 päivää, jäljempänä *uuhien pitoaika*, hakuajan viimeistä päivää seuraavasta päivästä laskettuna;

6) kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

7) kuttujen maidontuotanto on täyden tuen saamiseksi 1 päivän syyskuuta 2008 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2008 tuen hakuajan jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2009 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti;

8) tuenhakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia hevosia 1 päivän toukokuuta 2009 ja 8 päivän elokuuta 2009 välisen ajan, mainitut päivät mukaan lukien, jäljempänä *hevosten hallinta-aika*.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu uuhien tuottajakohtainen enimmäismäärä on tukikelpoisten eläinten enimmäismäärä.

Edellä 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettuna hallinta-aikana hevosen tulee olla Suomessa lukuun ottamatta välittömästi kilpailumatkaan ja kilpailuun liittyvää lyhytaikaista oleskelua ulkomailla. Edellytyksenä on, että kilpailu on yleisesti tunnustettu ja se pidetään hevostalouden järjestöjen normaalien kilpailusääntöjen mukaisesti.

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen rajoitukset

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2008.

Hevosista myönnettävän tuen edellytyksenä on, että tukihakemuksen yhteydessä he-

vosesta ilmoitetaan hevostalouselain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitetussa rekisteritodistuksessa oleva rekisteritunnus. Jos tunnusta ei ole, tuen hakemisen yhteydessä tulee antaa luotettava selvitys hevosen iästä ja omistussuhteista sekä tiedot mahdollisesta pysyvästä tunnisteesta tai muusta vastaavasta hevosen yksilöivästä tunnisteesta.

14 §

Teurastetuista hiehoista maksettava tuki

Vuoden 2009 aikana teurastetuista hiehoista myönnetään tukea enintään 114 euroa teurastettua eläintä kohti.

Tukea ei makseta sellaisista teurastetuista hiehoista, joille on maksettu 11 §:ssä tarkoitettua emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

15 §

Teurastetun eläimen tukikelpoisuus

Teurastetun eläimen tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjaa;
- 2) eläin on teurastettu Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä teurastamossa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymässä pienteurastamossa ja teurastiedot on ilmoitettu nautarekisteriin; ja
- 3) eläimen ruho on todettu lihantarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaavaksi;
- 4) hiehon ruhopaino on vähintään 170 kiloa; sekä
- 5) hieho on ollut hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen sen teurastusta.

Tukea ei makseta teurastuksen yhteydessä kokonaan hylätystä ruhosta. Jos hiehon ruho on hylätty osittain, ruhosta maksetaan tukea, jos ruhon kokonaispaino, ruhon hylätty osa mukaan lukien, on vähintään 1 momentin 4 kohdassa säädetty.

Jos ruho on hylätty teurastamon tekemän teurastusvirheen takia siten, että eläimestä on maksettu tuottajalle teuraseläintili, ruho on tukikelpoinen. Jos eläin kuolee kuljetuksen aikana tai teurastamon navetassa, eläin ei ole tukikelpoinen.

16 §

Kotieläintuen määräytyminen

Kotieläintuki määräytyy hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

- 1) uuhista maksettava tuki uuhien pitoajan täyttävien uuhien lukumäärän perusteella;
- 2) kutuista maksettava tuki yhtenä laskentapäivänä olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;
- 3) hevosista maksettava tuki hevosten hallinta-ajan täyttävien hevosten lukumäärän perusteella;
- 4) emolehmistä, emolehmähiehoista, lypsylehmistä, sonneista, häristä ja hiehoista maksettava tuki nautarekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;
- 5) teurastetuista hiehoista maksettava tuki vuonna 2009 teurastettujen hiehojen lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne olivat laskentapäivän alkaessa. Uuhet voidaan kuitenkin toimittaa teuraaksi tai myydä eloon vasta uuhien pitoajan päättymistä seuraavana päivänä ja hevosten hallinnan siirto tehdä hevosten hallinta-ajan päättymistä seuraavana päivänä.

Jos kuttujen maidontuotanto on pienempi kuin 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu, saadaan tukeen oikeuttavien kuttujen määrä jakamalla tuotetun maidon määrä määrällä, joka kutun on keskimäärin tuotettava. Tukea ei voida kuitenkaan maksaa suuremmalle määrälle tukikelpoisia kuttuja kuin mitä hakija on ilmoittanut hakemuksessaan.

17 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, lypsylehmien, sonnien, härkien ja hiehojen keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yh-

teen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 365.

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloitettu tai lopetettu kesken tuen määräytymisajanjakson eikä kyseessä ole koko tilan hallinto-oikeuden siirto, eläinryhmän keskimääräistä lukumäärää laskettaessa eläinten lukumäärät merkitään nollassa aloittamista edeltävänä tai lopettamista seuraavina laskentapäivinä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tuki määräytyy kaikkien laskentapäivien eläinmäärän keskiarvona.

18 §

Vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen tuen myöntämisperusteena

Tukilain 10 §:n 5 momentissa tarkoitettussa tilanteessa vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellisen tukivuoden tuen perusteena ollutta eläinmäärää. Eläinmäärän alenemisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos eläinten määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä tulee lisäksi olla eläinlääkärin antama todistus.

Jos edellisen tukivuoden tuen perusteena oleva eläinmäärä on ollut poikkeuksellinen, vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellistä tukivuotta edeltävien enintään neljän peräkkäisen tukivuoden tuen perusteena olleiden eläinmäärien keskiarvoa.

19 §

Kotieläintuen ennakon määräytyminen

Kotieläintuen ennakon määräytymisperusteena on se eläinmäärä, jonka perusteella vuoden 2008 kotieläintuki on maksettu. Uuhista maksettavan tuen ennakon määräytymisperusteena on kuitenkin tuen hakijan vuoden 2009 tukihakemuksessa ilmoittama uuhimäärä tai mahdollisessa valvonnassa todettu tätä pienempi eläinmäärä.

Jos jonkin eläinryhmän vuoden 2009 eläinmäärä on pienempi kuin vuoden 2008 tuen

maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä, kyseisen eläinryhmän tuen ennakko määräytyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkin eläinryhmän tuotannon vuoden 2008 tukihaun jälkeen tai jos tuotanto laajenee merkittävästi vuonna 2009, tuen ennakko määräytyy kyseisen eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella, jos selvitystä eläinmäärästä voidaan pitää luotettavana. Jos selvitystä eläinmäärästä ei voida pitää luotettavana, voidaan kyseisen eläinryhmän ennakko jättää kokonaan tai osittain maksamatta. Tuotannon laajenemista pidetään merkittävänä, jos vuoden 2009 kotieläintuen perusteena oleva eläinmäärä on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2008 tuen perusteeksi hyväksytty eläinmäärä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna luotettavana selvityksenä voidaan pitää asiakirjoja hankittavista eläimistä, tietoja tuotantotiloista tai muita vastaavia todisteita.

20 §

Tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakon suuruus ja maksaminen

Teurastetuista hiehoista maksetaan tuotantosidonnaisen kotieläintuen ennakkoa 80 prosenttia vuoden 2009 lopullisesta tuesta. Muista tukikelpoisista eläimistä maksetaan tuen ennakkoa 60 prosenttia.

Kotieläintuen ennakkoa ei voida maksaa ennen kuin hakijalle on myönnetty tukilain 27 §:ssä tarkoitettu poikkeus, jos hakija tarvitsee poikkeuksen voidakseen saada tukea.

4 luku

Tuotannosta irrotettu tuki ja rakenne- muutoskorvaus

21 §

Tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen ennakon suuruus

Sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen enakkona voidaan maksaa 60 prosenttia siitä tuen määrästä, joka hakijalle on maksettu sikojen, kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksik-

kömäärän perustella vuodelta 2007 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (27/2007) 5 §:n mukaisesti.

5 luku

Kasvihuonetuotannon tuki sekä puutarhatuotteiden varastointituki

22 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2009 viljelykäytössä olevan kasvihuonepinta-alan mukaan. Jos viljelyssä on mainittuna päivänä tauko, tuki määräytyy sen tukikelpoisen kasvihuonepinta-alan mukaan, joka oli viljelykäytössä taukoa edeltäneenä aikana.

Kasvihuoneen tulee olla viljelykäytössä ja kasvihuoneiden yhteenlasketun pinta-alan tulee olla vähintään 300 neliometriä. Tuen hakijan tulee laatia kalenteriviikon tarkkuudella kasvihuonekohtainen viljelysuunnitelma, josta käyvät ilmi viljelykausi sekä sen aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista tulee ilmoittaa kirjallisesti työ- ja elinkeinokeskukselle viimeistään kolme työpäivää ennen suunnitellun muutoksen toteutusta. Viljelysuunnitelman muutos tulee tehdä myös viljelykauden muuttuessa lyhyestä pitkäksi. Tuki määräytyy tällöin lyhyen viljelykauden mukaisena.

Tukikelpoisia viljelykasveja ovat tomaatti, kasvihuonekurkku, avomaankurkku, salaatti (*Lactuca sativa* ja *Cichorium* -lajit), lehtitilli, persilja, paprika, kiinankaali, leikkokukat, leikkovihreä, ryhmäkasvit sekä sisätiloihin tarkoitettut, ruukussa viljeltävät koristekasvit.

Tukea myönnetään salaatin sekä ruukkulehtitillin ja ruukkupersiljan taimituotannolle omaan kasvihuoneviljelykäyttöön. Muu taimituotanto ei ole tukikelpoista.

23 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Viljelykausi	euroa/m ²
Lyhyt: vähintään 2 kk, mutta enintään 7 kk	10,9
Pitkä: yli 7 kk	4,0

Pitkän viljelykauden tukea voidaan myöntää, jos tukikelpoisia kasveja viljellään pidempään kuin seitsemän kuukautta vuoden 2009 aikana. Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin viljelyalalta tuki myönnetään kuitenkin aina lyhyen viljelykauden tukena. Jos viljelykaudella viljellään useita kasveja peräkkäin, tuki myönnetään sen kasvin mukaan, jonka viljelyaika on pisin.

Kasvihuonetuotannon tuen ennakko on 60 prosenttia siitä tuesta, joka myönnettäisiin haetun viljelyalan perusteella.

24 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan myöntää 15 päivänä lokakuuta 2009, 16 päivänä marraskuuta 2009 ja 15 päivänä joulukuuta 2009 varastossa olevien puutarhatuotteiden varastointimäärien keskiarvon perusteella tukeen oikeuttavasta varastointimäärästä enintään seuraavasti:

Varastotyyppi	euroa/m ³
Koneellisesti jäähdytetty varasto	14,2
Muu varasto	8,8

Varastointimäärä ilmoitetaan kuutiometrin tarkkuudella ja siihen sisällytetään ainoastaan ne puutarhatuotteet, jotka ovat olleet kaupakelpoisia varastoon pantaessa. Tuotteet on säilytettävä normaalin varastointitavan mukaisesti. Kauppakunnostuksen yhteydessä pilaantuneiksi havaittuja tuotemääriä ei sisällytetä ilmoitettavaan varastointimäärään.

Varastointitukikelpoisia puutarhatuotteita ovat kiinankaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, nauris, omena, palsternakka, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, ruusukaali, savojjinkaali, sipuli ja valkokaali.

6 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Rekisterit

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) naudat on rekisteröity nautarekisteriin ja ne on merkitty;

2) uuhi- ja kuttutuen hakija on rekisteröitynyt lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 4 §:ssä tarkoitettuun lammas- ja vuohirekisteriin eläintenpitäjäksi ja että uuhet ja kutut, joista tukea haetaan, on merkitty kyseisen asetuksen 8 §:n mukaisesti;

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

3) sikatuen hakija on rekisteröitynyt tuottajaksi sikarekisteriin;

4) kanatuen hakija on tarvittaessa rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi eläinsuojelulain (247/1996) 26 a §:ssä tarkoitettuun kanalarekisteriin.

7 luku

Voimaantulo

26 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

ETELÄ-SUOMEN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO**Alue A**

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Inko¹⁾, Järvenpää, Kaarina¹⁾, Kauniainen, Kemiönsaari¹⁾, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola²⁾, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja³⁾, Loimaa, Loviisa, Länsi-Turunmaa¹⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäki⁵⁾, Myrskylä, Naantali⁶⁾, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pernaja¹⁾, Pornainen, Porvoo¹⁾, Pukkila, Pöytyä⁷⁾, Raasepori⁸⁾, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko⁹⁾, Salo¹⁰⁾, Sauvo¹⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Turku¹⁾, Tuusula, Vantaa ja Vihti

Alue B

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä¹¹⁾, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiihkoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kumlinge, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luumäki, Luvia, Maarianhamina, Miehikkälä, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Riihimäki, Saltvik, Sastamala, Sottunga, Sund, Sysmä, Säköylä, Taivassalo,

Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Ylöjärvi¹²⁾, ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalin, Pernajan, Porvoon, Salon, Sauvon, ja Turun saaristo-osat.

Saaristoalueet*Ulkosaaristo*

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga ja Vårdö sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista: Hammarland, Inko, Kaarina, Kemiönsaari, Kustavi, Lemland, Länsi-Turunmaa, Masku, Naantali, Pernaja, Porvoo, Raasepori, Salo, Sauvo, Taivassalo, Turku ja Uusikaupunki.

Sisäsaaristo

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista: Hartola, Hämeenlinna, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kouvola, Kuhmoinen, Lappeenranta, Orivesi, Padasjoki, Pälkäne ja Sysmä.

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Maarianhamina, Saltvik ja Sund sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät kunnan osa-alueet Hammarlandin ja Lemlandin kunnista.

- 1) Lukuun ottamatta kunnan saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 2) Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken kaupungin, Jaalan kunnan, Kuusankosken kaupungin sekä Valkealan kunnan alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 3) Lukuun ottamatta entisen Sammatin kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 4) Lukuun ottamatta entistä Askaisten kunnan aluetta ja kunnan saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 5) Lukuun ottamatta entistä Mynämäen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 6) Lukuun ottamatta entisten Merimaskun ja Rymättylän kuntien alueita sekä saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 7) Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 8) Lukuun ottamatta entisen Tammisaaren kaupungin aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 9) Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.
- 10) Lukuun ottamatta entisten Kiskon ja Suomensjärven kuntien alueita ja saaristo-osia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.
- 11) Lukuun ottamatta entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C.
- 12) Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C.

ENIMMÄISMÄÄRÄRAJOITTEET

	tuen määrä, miljoonaa euroa
Maito, nautaeläimet, uuhet ja kutut sekä hevoset	24,20
Kasvihuonetuotanto	16,61
Puutarhantuotteiden varastointituki	1,02
Kotieläintilan hehtaarituki	9,69
Etelä-Suomen erikoiskasvituki	0,97

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey	ey
Emolehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta	1
Emolehmähiehot, 8 kk—2 vuotta	0,6
Sonnit ja härät, yli 2 vuotta	1
Sonnit ja härät, 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

N:o 41

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille kasvintuotannon tukea, kotieläintalouden tukea, kasvihuone- tuotannon tukea ja varastointitukea C-tuki- alueilla vuodelta 2009 siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Euroopan yhteisöjen komission päätöksen huomioonottaminen

Pohjoista tukea myönnetään siten kuin tässä asetuksessa säädetään, ellei Euroopan yhteisöjen komission tätä tukea koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Tuen maksamisen edellytyksenä eräiltä osin on, että Euroopan yhteisöjen komissio

on hyväksynyt pohjoisia tukea koskevan valtiontukipäätöksen. Tämä ei kuitenkaan rajoita tuen ennakoiden maksamista.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukiyksikkökertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta tukiyksikkömäärästä, jolle tuki maksetaan;

2) *tukeen oikeuttavalla tukiyksikkömäärällä* haettua ja valvontaseuraamusten jälkeen hyväksyttyä pinta-alaa tai eläin- tai eläinyksikkömäärää;

3) *maksun perusteena olevalla tukiyksikkömäärällä* pinta-alaa tai eläin- tai eläinyksikkömäärää, joka saadaan kertomalla tukeen oikeuttava tukiyksikkömäärä tukiyksikkökertoimella;

4) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999,

(EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

5) *komission asetuksella I* neuvoston tilatukiasetuksessa säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 796/2004;

6) *kasvimaalla* viljelyalaa, jolla viljellään puutarhakasveja tai perunaa omaan käyttöön;

7) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;

8) *seoskasvustolla* viljan ja neuvoston tilatukiasetuksen 76 artiklassa tarkoitettua valkuaiskasvien seoskasvustoa, jossa kasvulohkolle on kylvetty valkuaiskasvin ja viljan siemenseosta siten, että valkuaiskasvin ja viljan yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina vähintään 50 prosenttia on viljakasvien siementä;

9) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

10) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihantaviljaa;

11) *peltokasveilla* viljoja, öljykasveja, valkuaiskasveja, öljypellavaa, kuitupellavaa ja neuvoston tilatukiasetuksen 52 artiklassa sekä komission asetuksen I 33 artiklan 4 kohdassa ja komission asetuksen I liitteessä II tarkoitettua hampua ja hampulajikkeita;

12) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa tukivuoden huhtikuun 1 päivänä;

13) *tuen hakijan perheenjäsenellä* tuen hakijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia;

14) *nautarekisterillä* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1391/2006);

15) *sikarekisterillä* sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 3 §:n 12 kohdassa tarkoitettua rekisteriä;

16) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja ja härkiä, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponnitmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevoseja tai muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja.

4 §

Tuen yleiset määräytymisperusteet

Maksettava tuki määräytyy maksun perusteena olevan tukiyksikkömäärän ja alueittain eriytetyn, liitteessä 1 esitetyn tukialuejaon mukaisen yksikkötuen tason perusteella.

Pohjoista tukea voidaan myöntää enintään tukiyksikkökertoimella kerrotulle osuudelle tukeen oikeuttavien tukiyksiköiden määrästä. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tukiyksikkökerroin on 1,00.

Jos maksun perusteena oleva tukiyksikkömäärä tai tuen määrä ylittää liitteessä 2 säädetyn enimmäismäärän, tukiyksikkökerrointa ja yksikkötuen tasoa voidaan muuttaa ottaen huomioon liitteen 3 rajoitteet.

2 luku

Kasvintuotannon tuet

5 §

Kasvintuotannon tukien määräytyminen

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran, vaikka samalla lohkolle viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Kasvintuotannon tukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

Pohjoista hehtaaritukea, yleistä hehtaaritukea ja nuorten viljelijöiden tukea ei makseta, jos peltoala on ilmoitettu ensimmäistä kertaa maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102B vuonna 2005, 2006 tai 2007 taikka tätä vastaavalla Maaseutuviraston lomakkeella vuonna 2008 tai vuonna 2009. Tukikelpoisia ovat kuitenkin vuosina 2005—2009 ensimmäistä kertaa ilmoitetuista pinta-aloista ne, jotka on hyväksytty tukikelpoisiksi vuonna 2005, 2006, 2007 tai 2008 tai hyväksytään tukikelpoiseksi vuonna 2009 maatalouden ympäristötuen tai luonnonhaittakorvauksessa.

6 §

Pohjoisen hehtaarituen määrä

Pohjoista hehtaaritukea myönnetään vuoden 2009 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostaan enintään seuraavasti:

Tukialueet C1, C2 sekä C2

pohjoinen ja saaristo	euroa/ha
Vehnä	47
Ruis	112
Mallasohra	70
Sokerijuurikas	80
Tärkkelysperuna	133

Tukialueet C1—C4	euroa/ha
Avomaanvihannekset	348

Peltokasveille vehnää, ruista, mallasohraa ja rehuviljaa lukuun ottamatta myönnetään tukea enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa/ha
C1	100
C2	27

Vehnälle voidaan maksaa pohjoista hehtaaritukea yhteensä enintään 1,66 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun määrän, yksikkötukea alennetaan.

7 §

Pohjoisen hehtaarituen määrätymisperusteet

Spelttivehnälle voidaan myöntää vehnän pohjoista hehtaaritukea.

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä avomaanvihanneksena tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpodyin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina.

Herneen tai härkäpavun ja viljan seoskasvusto on valkuaiskasvina tukikelpoinen, jos kasvulohkolle on kylvetty herneen tai härkäpavun ja viljan siemenseosta niin, että herneen tai härkäpavun ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina yli 50 prosenttia on herneen tai härkäpavun siementä.

8 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea myönnetään vuoden 2009 kasvukauden ajan maatalous-, puutarha- ja peltoenergiakasvien viljelyksessä olevasta alasta enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa/ha
peltokasvit	
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	30
C3	46
C4	97
muu tukikelpoinen peltoala	euroa/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	35
C3	51
C4	102

Yleistä hehtaaritukea ei makseta kasvimaaksi, hoidetuksi viljelemättömäksi pelloksi tai luonnonniityksi ilmoitetuille peltoaloille eikä kasvihuonealoille.

Tukialueella C3 ja C4 ei makseta yleistä hehtaaritukea 6 §:ssä tarkoitettujen kasvien viljelyyn käytetystä alasta avomaanvihanneksia lukuun ottamatta.

Edellä 6 §:ssä tarkoitettua pohjoista hehtaaritukea ja yleistä hehtaaritukea voidaan maksaa peltokasveille yhteensä enintään

15,14 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tukien määrä ylittää mainitun määrän, yksikkötukia alennetaan.

9 §

Nuorten viljelijöiden tuki

Nuorille viljelijöille myönnetään tukea tukialueilla C1—C4 vuoden 2009 kasvukauden ajan maatalous-, puutarha- ja peltoenergia-kasvien viljelyksessä olevasta alasta enintään 36 euroa hehtaarilta.

Nuorten viljelijöiden tukea ei makseta kasvimaaksi, hoidetuksi viljelemättömäksi peloksi tai luonnonniityksi ilmoitetuille peltoaloille eikä kasvihuonealoille.

10 §

Mallasohran pohjoinen tuki

Mallasohran pohjoista tukea voidaan maksaa enintään tukivuoden 2009 tukihakemuksessa ilmoitetulle ja valvonnassa hyväksytyille mallasohra-alalle.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) viljelystä on tehty viljelijän ja mallastamon tai suoraan mallastamon lukuun toimivan välittäjän kanssa mallasohran viljelysopimus viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009;

2) kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on toimitettu kopio viljelysopimuksesta ennen tuen myöntämistä ja maksamista;

3) mallasohrasta on toimitettu mallastamolle mallastamotoiminnan laatuvaatimukset täyttävä hyväksytty esinäyte, joka on analysoitu Analytica-EBC -standardin tai vähintään vastaavat laatuvaatimukset täyttävän muun menetelmän mukaisesti; ja

4) mallastamo on vahvistanut tehdyn mallasohran viljelysopimuksen hyväksytyn esinäytteen perusteella.

Mallasohran pohjoista tukea ei makseta, jos mallasohraksi ilmoitettu ala on ilmoitettu siemenviljelykseen.

Jos mallasohraa viljellään muualla kuin Suomessa tapahtuvaa mallastusta varten, mallasohran pohjoisen tuen hakijan tulee toimittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle todistus mallasohran käytöstä. Todistuksen tulee sisältää tiedot mallasohran käytöstä mallastustarkoituksiin.

Mallasohran tuki voidaan myöntää joko vahvistetun mallasohran viljelysopimuksen mukaisen sopimuspinta-alan tai ilmoitetun ja mahdollisessa valvonnassa hyväksytyn mallasohran pinta-alan perusteella. Tuki myönnetään näistä pienemmän alan perusteella.

11 §

Mallasohran viljelysopimus

Edellä 10 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitetun mallasohran viljelysopimuksen tulee sisältää tieto:

- 1) viljelijän nimestä;
- 2) viljelijän Y-tunnuksesta;
- 3) sopimuksen tehneen mallastamon tai muualla kuin Suomessa tapahtuvassa jalostuksessa välittäjän nimestä ja osoitteesta; sekä
- 4) lopullisesta sopimuspinta-alasta hehtaareina.

Mallasohran viljelysopimuksessa mallastamon tai suoraan tämän lukuun toimivan välittäjän tulee olla tunnetusti sopimustoimintaa harjoittava. Jos mallasohran viljelysopimuksen tekijän toiminnan todellisesta luonteesta on epäselvyyttä, mallasohran pohjoisen tuen hakijan tulee toimittaa toiminnan harjoittajaa koskeva tarkempi selvitys. Edellytyksenä mallasohran tuen maksamiselle on, että annettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

Sopimuksessa mainitusta sopimuspinta-alalta korjatusta mallasohrasta tulee olla vähintään yksi 10 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu hyväksytty esinäyte kutakin sopimuspinta-alan alkavaa 20 hehtaaria kohti. Jos hyväksytyjä esinäytteitä on tätä vähemmän, mallasohran tuen maksun perusteena olevaa pinta-alaa alennetaan vastaavassa suhteessa.

12 §

Ympäristöehdot

Ympäristön hoitoon liittyvistä ehdoista, joita tuen hakijan tulee noudattaa, säädetään suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (183/2006) 4, 12—15 ja 18 §:ssä.

3 luku

Kotieläintalouden tuet

13 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa hakijalta vuonna 2009 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydyistä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	senttiä/litra
C1	7,6
C2	8,3
C2 pohjoinen ja saaristo	9,3
C3—P1	12,3
C3—P2	14,0
C3—P3, P4	16,6
C4—P4	21,3
C4—P5	30,5

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa enintään maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) No 1234/2007, jäljempänä *markkinajärjestelyasetus*, 67 artiklan mukaisesti myönnettyyn ja tuottajan hallinnassa olevaan tuottajakohtaiseen viitemää-

rään saakka. Maidon tuotantomäärän suhdetta tuottajakohtaiseen viitemäärään tarkastellaan tuotantojaksoittain. Tarkastelussa ei oteta huomioon maitoasetuksen 70 ja 80 artiklassa tarkoitettua rasvatorjuntaa.

Maidon tuotantotukea ei kuitenkaan makseta sille maitomäärälle, jolta peritään markkinajärjestelyasetuksen 78—84 artiklassa tarkoitettua maakiintiön ylitysmaksua.

Pohjoista tukea voidaan maksaa maidon määrän perusteella yhteensä enintään 157,2 miljoonaa euroa. Jos tukeen oikeutetun maitomäärän perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

14 §

Eläinyksikköä kohti myönnettävät tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavaa kotieläintukea myönnetään hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärän perusteella. Tuen määräytymisajankohta on laskentapäivä tai muu tuen määräytymisajanjakso.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 4 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavasti:

Tukialueet/tuki euroina

	C1	C2	C2p)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	300	300	376	451	451	636	636
Sonnit ja härät	414	422	498	574	574	759	759
Uuhet	390	398	474	935	1049	1225	1225
Kutut	317	325	342	624	670	684	793
Hevoset	342	342	369	342	342	373	373

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

Tukialueet/tukiyksikkökerroin

	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Sonnit ja härät	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Uuhet	1,00	1,00	1,00	0,71	0,71	0,78	0,78
Kutut	1,00	1,00	1,00	0,71	0,71	0,78	0,78
Hevoset	0,73	0,73	0,59	0,73	0,73	0,63	0,63

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

15 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytykset

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksenä on, että eläimistä on pidetty kirjaa ja että;

1) hakijalle on vahvistettu neuvoston tilakiasetuksen 116 artiklassa määritelty uuhien tuottajakohtainen enimmäismäärä;

2) emolehmät ja emolehmähiehot kuuluvat lihakarjarotuun tai ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä;

3) hevosista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

4) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;

5) tuen hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia uuhia 100 päivää, jäljempänä *uuhien pitoaika*, hakuajan viimeistä päivää seuraavasta päivästä laskettuna;

6) kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö;

7) kuttujen maidontuotanto on täyden tuen saamiseksi 1 päivän syyskuuta 2008 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2008 tuen hakuajan jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2009 ja 31 päivän elokuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti;

8) tuen hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia hevosia 1 päivän toukokuuta 2009 ja 8 päivän elo-

kuuta 2009 välisen ajan, mainitut päivät mukaan lukien, jäljempänä *hevosten hallinta-aika*.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu uuhien tuottajakohtainen enimmäismäärä on tukikelpoisten eläinten enimmäismäärä.

Edellä 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettuna hallinta-aikana hevosen tulee olla Suomessa lukuun ottamatta välittömästi kilpailumatkaan ja kilpailuun liittyvää lyhytaikaista oleskelua ulkomailla. Edellytyksenä on, että kilpailu on yleisesti tunnustettu ja se pidetään hevosalan järjestöjen normaalien kilpailusääntöjen mukaisesti.

16 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen rajoitukset

Tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 350, tukialueella C3 enintään 250 ja tukialueella C4 enintään 150 maatilaa kohti.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2008.

Hevosista myönnettävän tuen edellytyksenä on, että tukihakemuksen yhteydessä hevosesta ilmoitetaan hevosalan lain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettua rekisteritodistuksessa oleva rekisteritunnus. Jos tunnusta ei ole, tuen hakemisen yhteydessä tulee antaa luotettava selvitys hevosen iästä ja omistussuhteista sekä tiedot mahdollisesta pysyvästä tunnisteesta tai muusta vastaavasta hevosen yksilöivästä tunnisteesta.

17 §

Teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksettavat tuet

Vuoden 2009 aikana teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä myönnetään tukea enintään seuraavasti:

Hiehot

Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C1	269
C2	269
C2 pohjoinen ja saaristo	318
C3	360
C4	446

Sonnit ja härät

Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C3—P1, P2	131
C3—P3, P4	182
C4—P4	182
C4—P5	333

Tukea ei makseta sellaisista teurastetuista hiehoista, joista on maksettu 14 §:ssä tarkoitettua emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

18 §

Teurastetun eläimen tukikelpoisuus

Teurastetun eläimen tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjaa;
- 2) eläin on teurastettu Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä teurastamossa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymässä pienteurastamossa ja teurastiedot on ilmoitettu nautarekisteriin; ja
- 3) eläimen ruho on todettu lihantarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaavaksi;
- 4) hiehon ruhopaino on vähintään 170 kiloa ja sonnin tai härän ruhopaino vähintään 220 kiloa; sekä
- 5) hieho, sonni tai härkä on ollut hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen sen teurastusta.

Tukea ei makseta teurastuksen yhteydessä kokonaan hylätystä ruhosta. Jos hiehon, sonnin tai härän ruho on hylätty osittain, ruhosta maksetaan tukea, jos ruhon kokonaispaino ruhon hylätty osa mukaan lukien, on vähintään 1 momentin 4 kohdassa säädetty.

Jos ruho on hylätty teurastamon tekemän teurastusvirheen takia siten, että eläimestä on maksettu tuottajalle teuraseläintili, ruho on tukikelpoinen. Jos eläin kuolee kuljetuksen aikana tai teurastamon navetassa, eläin ei ole tukikelpoinen.

19 §

Kotieläintuen määräytyminen

Kotieläintuki määräytyy hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

- 1) uuhista maksettava tuki uuhien pitoajan täyttävien uuhien lukumäärän perusteella;
- 2) kutuista maksettava tuki yhtenä laskentapäivänä olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;
- 3) hevosista maksettava tuki hevosten hallinta-ajan täyttävien hevosten lukumäärän perusteella;
- 4) emolehmistä, emolehmähiehoista sekä sonneista ja häristä maksettava tuki nautarekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

5) teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksettava tuki vuonna 2009 teurastettujen eläinten lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne olivat laskentapäivän alkaessa. Uuhet voidaan kuitenkin toimittaa teuraaksi tai myydä eloon vasta uuhien pitoajan päättymistä seuraavana päivänä ja hevosten hallinnan siirto tehdä hevosten hallinta-ajan päättymistä seuraavana päivänä.

Jos kuttujen maidontuotanto on pienempi kuin 15 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoi-

tettu, saadaan tukeen oikeuttavien kuttujen määrä jakamalla tuotetun maidon määrä määrällä, joka kutun on keskimäärin tuotettava. Tukea ei voida kuitenkaan maksaa suuremmalle määrälle tukikelpoisia kuttuja kuin mitä hakija on ilmoittanut hakemuksessaan.

20 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, sonnien ja härkien keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 365.

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloitettu tai lopetettu kesken tuen määräytymisajanjakson eikä kyseessä ole koko tilan hallintaoikeuden siirto, eläinryhmän keskimääräistä lukumäärää laskettaessa eläinten lukumäärät merkitään nolllaksi aloittamista edeltävinä tai lopettamista seuraavina laskentapäivinä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tuki määräytyy kaikkien laskentapäivien eläinmäärän keskiarvona.

21 §

Vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen tuen myöntämisperusteena

Tukilain 10 §:n 5 momentissa tarkoitettussa tilanteessa vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellisen tukivuoden tuen perusteena ollutta eläinmäärää. Eläinmäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos eläinten määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä tulee lisäksi olla eläinlääkärin antama todistus.

Jos edellisen tukivuoden tuen perusteena oleva eläinmäärä on ollut poikkeuksellinen, vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellistä tukivuotta edeltävien enintään neljän peräkkäisen tukivuoden tuen perusteena olleiden eläinmäärien keskiarvoa.

22 §

Tiettyjen kotieläintukien ennakon määräytyminen

Edellä 3 §:n 1 momentin 16 kohdassa tarkoitettujen eläinryhmien kotieläintuen ennakon määräytymisperusteena on se eläinmäärä, jonka perusteella vuoden 2008 kotieläintuki on maksettu. Uuhista maksettavan tuen ennakon määräytymisperusteena on kuitenkin tuen hakijan vuoden 2009 tukihakemuksessa ilmoittama uuhimäärä tai mahdollisessa valvonnassa todettu tätä pienempi eläinmäärä.

Jos jonkin eläinryhmän vuoden 2009 eläinmäärä on pienempi kuin vuoden 2008 tuen maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä, kyseisen eläinryhmän tuen ennako määräytyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkin eläinryhmän tuotannon vuoden 2008 tukihaun jälkeen tai jos tuotanto laajenee merkittävästi vuonna 2009, tuen ennako määräytyy kyseisen eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella, jos selvitystä eläinmäärästä voidaan pitää luotettavana. Jos selvitystä eläinmäärästä ei voida pitää luotettavana, voidaan kyseisen eläinryhmän ennako jättää kokonaan tai osittain maksamatta. Tuotannon laajenemista pidetään merkittävänä, jos vuoden 2009 kotieläintuen perusteena oleva eläinmäärä on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2008 tuen perusteeksi hyväksytty eläinmäärä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna luotettavana selvityksenä voidaan pitää asiakirjoja hankittavista eläimistä, tietoja tuotantotiloista tai muita vastaavia todisteita.

Ennako myönnetään enintään sen eläinyksikkömäärän perusteella, joka saadaan kertomalla ennakkoon oikeuttava eläinyksikkömäärä tukiyksikkökertoimella.

23 §

Kotieläintuen ennakon suuruus ja maksaminen

Sika- ja siipikarjatalouden pohjoisen tuen enakkona voidaan maksaa 60 prosenttia siitä tuen määrästä, joka hakijalle on maksettu sikojen, kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksik-

kömäärän perustella vuodelta 2007 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (32/2007) 13 §:n mukaisesti.

Teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksetaan kotieläintuen ennakkoa 80 prosenttia vuoden 2009 lopullisesta tuesta. Muista 3 §:n 1 momentin 16 kohdassa tarkoitetuista tukikelpoisista eläimistä tuen ennakkoa maksetaan 60 prosenttia.

Kotieläintuen ennakkoa ei voida 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maksaa ennen kuin hakijalle on myönnetty tukilain 27 §:ssä tarkoitettu poikkeus, jos hakija tarvitsee poikkeuksen voidakseen saada tukea.

4 luku

Kasvihuonetuotannon tuki sekä varastointituet

24 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2009 viljelykäytössä olevan kasvihuonepinta-alan mukaan. Jos viljelyssä on mainittuna päivänä tauko, tuki määräytyy sen tukikelpoisen kasvihuonepinta-alan mukaan, joka oli viljelykäytössä taukoa edeltäneenä aikana.

Kasvihuoneen tulee olla viljelykäytössä ja kasvihuoneiden yhteenlasketun pinta-alan tulee olla vähintään 300 neliötä. Tuen hakijan tulee laatia kalenteriviikon tarkkuudella kasvihuonekohtainen viljelysuunnitelma, josta käyvät ilmi viljelykausi sekä sen aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista tulee ilmoittaa kirjallisesti työ- ja elinkeinokeskukselle viimeistään kolme työpäivää ennen suunnitellun muutoksen toteutusta. Viljelysuunnitelman muutos tulee tehdä myös viljelykauden muuttuessa lyhyestä pitkäksi. Tuki määräytyy tällöin lyhyen viljelykauden mukaisena.

Tukikelpoisia viljelykasveja ovat tomaatti, kasvihuonekurkku, avomaankurkku, salaatti (*Lactuca sativa* ja *Cichorium* -lajit), lehtitilli, persilja, paprika, kiinankaali, leikkokukat, leikkovihreä, ryhmäkasvit sekä sisätiloihin tarkoitetut, ruukussa viljeltävät koristekasvit. Tukea myönnetään salaatin sekä ruukkulehtitillin ja ruukkupersiljan taimituotannolle omaan kasvihuoneviljelykäyttöön. Muu taimituotanto ei ole tukikelpoista.

25 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

	euroa/m ²			
	Tukialue C1	Tukialue C2	Tukialue C2p	Tukialueet C3 ja C4
Viljelykausi				
Lyhyt: vähintään 2 kk, mutta enintään 7 kk	4,8	4,3	5,0	4,3
Pitkä: yli 7 kk	12,6	11,2	13,2	11,2
Tukiyksikkökerroin	0,89	1,00	0,85	1,00

Pitkän viljelykauden tukea voidaan myöntää, jos tukikelpoisia kasveja viljellään pidempään kuin seitsemän kuukautta vuoden 2009 aikana. Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin viljelyalalta tuki myönnetään kuitenkin aina lyhyen viljelykauden tukena. Jos viljelykaudella viljellään useita kasveja peräkkäin, tuki myönnetään sen kasvin mukaan, jonka viljelyaika on pisin.

Kasvihuonetuotannon tuen ennakko on 60 prosenttia siitä tuesta, joka myönnettäisiin haetun viljelyalan perusteella.

Pohjoista tukea kasvihuonetuotannolle voidaan maksaa enintään 20,42 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

26 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan myöntää 15 päivänä lokakuuta 2009, 16 päivänä marraskuuta 2009 ja 15 päivänä joulukuuta 2009 varastossa olevien puutarhatuotteiden varastointimäärien keskiarvon perusteella tukeen oikeuttavasta varastointimäärästä enintään seuraavasti:

Varastotyyppi	euroa/m ³
Koneellisesti jäädytetty varasto	14,2
Muu varasto	8,8

Varastointimäärä ilmoitetaan kuutiometrin tarkkuudella ja siihen sisällytetään ainoastaan ne puutarhatuotteet, jotka ovat olleet kauppa-kelpoisia varastoon pantaessa. Tuotteet tulee säilyttää normaalin varastointitavan mukaisesti. Kauppakunnostuksen yhteydessä pilaantuneiksi havaittuja tuotemääriä ei sisällytetä ilmoitettavaan varastointimäärään.

Varastointitukikelpoisia puutarhatuotteita ovat kiinankaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, nauris, omena, palsternakka, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, ruusukaali, savojjinkaali, sipuli ja valkokaali.

Puutarhatuotteiden varastoinnille voidaan maksaa pohjoista tukea enintään 0,9 miljoonaa

euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, yksikkötukea alennetaan.

27 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki määräytyy 30 päivänä kesäkuuta 2009 varastointimäärän perusteella.

Varastointitukikelpoisia ovat ihmisravinnoksi tarkoitettut ennen 1 päivänä tammi-kuuta 2009 poimitut metsämarjat ja -sienet. Metsämarjojen tukikelpoiset varastointitavat ovat säilyttäminen pakasteena, kuivattuna, soseena, täysmehuna tai täysmehutiivisteinä. Metsäsienten tukikelpoiset varastointitavat ovat säilyttäminen pakasteena, kuivattuna tai suolattuna.

Tukea myönnetään tuorepainokiloa kohti enintään seuraavasti:

Varastoitu tuote	senttiä/kg
Lakka	34
Muut metsämarjat	10
Metsäsienet	42

5 luku

Erinäiset säännökset

28 §

Rekisterit

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) naudat on rekisteröity nautarekisteriin ja ne on merkitty;

- 2) uuhi- ja kuttutuen hakija on rekisteröitynyt lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 4 §:ssä tarkoitettuun lammas- ja vuohirekisteriin eläintenpitäjäksi ja että uuhet ja kutut, joista tukea haetaan, on merkitty kyseisen asetuksen 8 §:n mukaisesti;

- 3) sikatuen hakija on rekisteröitynyt tuottajaksi sikarekisteriin;

4) kanatuen hakija on tarvittaessa rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi eläinsuojelulain (247/1996) 26 a §:ssä tarkoitettuun kanalarekisteriin;

5) metsämarjojen ja -sienten varastointituen hakija on rekisteröitynyt arvonlisäverolain (1501/1993) 172 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin.

6 luku

Voimaantulo

29 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO**Alue C1**

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu¹⁾, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä²⁾, Kaskinen, Kauhajokki, Kauhava³⁾, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkeli, Mustasaari⁴⁾, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki⁵⁾, Siilinjärvi, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vähäkylä ja Vöyri-Maksamaa⁶⁾.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyö, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo⁷⁾, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Tohollampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi⁸⁾, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo.

Alue C3**P1**

Haukipudas, Kiiminki, Oulu ja Utajärvi.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemina, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4**P4**

Kittilä⁹⁾, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski ja Sodankylä¹⁰⁾.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki.

Alueiden C1 ja C2 saaristoalueet

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettävät osa-alueet seuraavista kunnista:

C1-alue

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Jyväskylä, Kerimäki, Kesälahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkeli, Mänttä-Vilppula, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari ja Varkaus.

C2-alue

Hirvensalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsia, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski.

- 1) Lukuun ottamatta entisen Pyhäselän kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2 ja entisen Enon, Kiihtelysvaaran ja Tuupovaaran kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 2) Ainoastaan entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueet.
- 3) Lukuun ottamatta entisen Korttesjärven kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2.
- 4) Lukuun ottamatta Björköby ja Raippaluoto, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 5) Lukuun ottamatta entisen Peräseinäjoen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C2.
- 6) Lukuun ottamatta mantereen ulkopuolisia alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen C2 pohjoinen.
- 7) Lukuun ottamatta Oulunsalon kunnan aluetta, joka on entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella, ja on osa-alue C3 P1.
- 8) Ainoastaan entinen Kurun kunnan alue.
- 9) Lukuun ottamatta osaa kunnasta, joka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluvaksi maa- ja metsätalousministeriön 10 päivänä heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96
- 10) Lukuun ottamatta osaa kunnasta, joka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluvaksi maa- ja metsätalousministeriön 9 päivänä elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

**KOMISSION PÄÄTÖKSEN 2002/404/EY (MUUT. K (2005)122) ENIMMÄISMÄÄRÄ-
RAJOITTEET**

	eläinyksikköä (ey)/ hehtaaria (ha)/ tonnia (t)	tuen määrä (miljoonaa euroa)
Maito	1 776 765 t	225,22
Nautaeläimet	167 274 ey	91,17
Uuhet ja kutut	5 886 ey	3,50
Hevoset	6 000 ey	2,52
Sokerijuurikas	3 750 ha	1,34
Tärkkelysperuna	6 580 ha	1,24
Viljat ja muut peltokasvit ¹⁾	557 700 ha	15,14
Kasvihuonetuotanto	202,9 ha	
Avomaanvihannekset ja omena	2 095 ha	0,90
Varastointituet		2,86
Yleinen hehtaarituki ²⁾	846 812 ha	27,87
Nuorten viljelijöiden tuki		16,66

¹⁾ Sisältää yleisen hehtaarituen sekä pohjoisen hehtaarituen viljoille ja muille peltokasveille

²⁾ Muille tukikelpoisille kasveille kuin viljoille ja muille peltokasveille

**KOMISSION PÄÄTÖKSEN 2002/404/EY (MUUT. K(2005)122) ALUEITTAISET
ENIMMÄISMÄÄRÄRAJOITTEET**

eläinyksikköä/hehtaaria/tonnia

	C1	C2	C2p	C3	C4
Maito	517 525	952 108	107 597	175 126	24 409
Nautaeläimet	52 984	87 412	9 928	15 264	1 686
Uuhet ja kutut	2 027	2 116	540	827	376
Hevoset	2 400	2 800	340	390	70
Sokerijuurikas	3 230	520	-	-	-
Tärkkelysperuna	4 490	2 090	-	-	-
Viljat ja muut peltokasvit ¹⁾	286 780	237 500	20 720	12 600	100
Kasvihuonetuotanto	143	49	3,7	6,3	1,2
Avomaanvihannekset ja omenat	1 290	683	52	68	2
Yleinen hehtaarituki ²⁾	239 322	405 546	60 868	121 464	19 612

tuen määrä miljoonaa euroa

	C1	C2	C2p	C3	C4
Maito	58,94	110,25	14,38	35,15	6,50
Nautaeläimet	26,16	44,52	5,84	12,92	1,74
Uuhet ja kutut	0,94	1,00	0,29	0,79	0,47
Hevoset	1,01	1,18	0,14	0,16	0,03
Sokerijuurikas	1,14	0,20	-	-	-
Tärkkelysperuna	0,80	0,45	-	-	-
Viljat ja muut peltokasvit ¹⁾	4,07	9,43	0,75	0,88	0,01
Avomaanvihannekset ja omenat	0,54	0,31	0,02	0,03	-
Yleinen hehtaarituki ²⁾	-	14,55	2,18	8,44	2,68

¹⁾ Sisältää yleisen hehtaarituen sekä pohjoisen hehtaarituen viljoille ja muille peltokasveille

²⁾ Muille tukikelpoisille kasveille kuin viljoille ja muille peltokasveille

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey	ey
Emolehmät.....	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta.....	1
Emolehmähiehot, 8 kk—2 vuotta.....	0,6
Sonnit ja härät, yli 2 vuotta.....	1
Sonnit ja härät, 6 kk—2 vuotta.....	0,6
Uuhet.....	0,15
Kutut.....	0,48
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit).....	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta.....	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit.....	0,6

N:o 42

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2009 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna tukena ympäristötuen kansallista lisäosaa, jäljempänä *lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;
- 2) *ympäristötukisitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettua maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskevaa viisivuotista sitoumusta;
- 3) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;
- 4) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999,

(EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

5) *seoskasvustolla* viljan ja neuvoston tilatukiasetuksen 76 artiklassa tarkoitettua valkuaiskasvien seoskasvustoa, jossa kasvulohkolle on kylvetty valkuaiskasvin ja viljan siemenseosta niin, että valkuaiskasvin ja viljan yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina vähintään 50 prosenttia on viljakasvien siementä;

6) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

7) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihantaviljaa;

8) *luonnonniityillä ja -laitumilla* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää ja joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon kasvukauden 2009 ajan ja joilla ei suoriteta muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä.

3 §

Lisäosan myöntämisen perusteet

Manner-Suomessa lisäosa maksetaan liitteen mukaisilla tukialueilla A ja B.

Lisäosa voidaan myöntää enintään tukikerroimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle ja vastaavasta sitoumuskaudesta, jolle viljelijällä on voimassa ympäristötukisitoumus. Lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee sen maksatusta.

4 §

Lisäosan määräytyminen

Lisäosan myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on koko kasvukauden 2009 voimassa oleva ympäristötukisitoumus ja lisäosasisoumus. Lisäksi edellytyksenä on, että viljelijä noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvästä tuesta annettussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (646/2000), jäljempänä *ympäristötukiasetus*, säädettyjä ehtoja sekä muita ympäristötukisitoumuksen ehtoja mukaan lukien viljelijän ikää ja muita tukikelpoisuutta koskevia ehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

Lisäosaan oikeuttavaa on 1 momentissa tarkoitettu pinta-ala, joka on vuonna 2009 maatalouden ympäristötuessa tukikelpoista ja josta on maksettu ympäristötukea. Lisäosa määräytyy 5 §:n 1 momentissa säädettyinä osuutena siinä mainituille kasveille lopullisesti maksetusta ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä.

5 §

Lisäosan määräytymisperusteista

Tässä asetuksessa tarkoitettu lisäosa myönnetään vuoden 2009 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellosta enintään seuraavan prosenttiosuuden suuruisena kyseisen kasvin pinta-alalle maksetusta maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä:

	prosenttia
Vehnä	82
Mallasohra	68
Ruis	92
Rehuvilja	4
Sokerijuurikas	92
Tärkkelysperuna	92

Öljykasvit	92
Kuitukasvit	92
Valkuiskasvit	92
Nurmi	92
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja	96
Omenat	30
Marjat	8

Lisäosaa maksetaan enintään seuraava euronäärä hehtaarilta:

	euroa/ha
Vehnä	105
Mallasohra	84
Ruis	129
Rehuvilja	6
Sokerijuurikas	129
Tärkkelysperuna	129
Öljykasvit	129
Kuitukasvi	129
Valkuiskasvit	129
Nurmi	129
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja	392
Omenat	155
Marjat	50

6 §

Eräiden kasvien lisäosakelpoisuus

Spelttivehnän viljelyyn käytetty pinta-ala oikeuttaa vehnän lisäosaan.

Muiden kuin 5 §:ssä lueteltujen neuvoston tilatukiasetuksen liitteessä IX tarkoitettujen peltokasvien lisäosa on valkuaiskasvien lisäosan suuruinen.

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä avomaanvihanneksina tukikelpoisia ovat tarhaherneisiin kuuluvat silpo-, silpodydin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina. Herneen ja viljan seoskasvusto on tukikelpoinen valkuaiskasvina, jos kasvulohkolle on kylvetty herneen ja viljan siemenseosta niin, että herneen ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina yli 50 prosenttia on herneen siementä.

Nurmen lisäosaa ei makseta luonnonniityille ja -laitumille.

7 §

Mallasohran lisäosa

Mallasohran lisäosaa voidaan maksaa enintään tukivuoden 2009 tukihakemuksessa ilmoitetulle ja valvonnassa hyväksytylle mallasohra-alalle.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) viljelystä on tehty viljelijän ja mallastamon tai suoraan mallastamon lukuun toimivan välittäjän kanssa mallasohran viljelysopimus viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009;

2) kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on toimitettu kopio viljelysopimuksesta ennen tuen myöntämistä ja maksamista;

3) mallasohrasta on toimitettu mallastamolle mallastamotoiminnan laatuvaatimukset täyttävä hyväksytyt esinäyte, joka on analysoitu Analytica-EBC -standardin tai vähintään vastaavat laatuvaatimukset täyttävän muun menetelmän mukaisesti; ja

4) mallastamo on vahvistanut tehdyn mallasohran viljelysopimuksen hyväksytyt esinäytteen perusteella.

Mallasohran lisäosaa ei makseta, jos mallasohraksi ilmoitettu ala on ilmoitettu siemenviljelykseen.

Jos mallasohraa viljellään muualla kuin Suomessa tapahtuvaa mallastusta varten, mallasohran lisäosan hakijan tulee toimittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle todistus mallasohran käytöstä. Todistuksen tulee sisältää tiedot mallasohran käytöstä mallastustarkoituksiin.

Mallasohran lisäosa voidaan myöntää joko vahvistetun mallasohran viljelysopimuksen mukaisen sopimuspinta-alan tai ilmoitetun ja mahdollisessa valvonnassa hyväksytyt mallasohran pinta-alan perusteella. Tuki myönnetään näistä pienemmän alan perusteella.

8 §

Mallasohran viljelysopimus

Edellä 7 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettun mallasohran viljelysopimuksen tulee sisältää tieto:

- 1) viljelijän nimestä;
- 2) viljelijän Y-tunnuksesta;
- 3) sopimuksen tehneen mallastamon tai

muualla kuin Suomessa tapahtuvassa jalostuksessa välittäjän nimestä ja osoitteesta; sekä

4) lopullisesta sopimuspinta-alasta hehtaareina.

Mallasohran viljelysopimuksessa mallastamon tai suoraan tämän lukuun toimivan välittäjän tulee olla tunnetusti sopimustoimintaa harjoittava. Jos mallasohran viljelysopimuksen tekijän toiminnan todellisesta luonteesta on epäselvyyttä, mallasohran lisäosan hakijan tulee toimittaa toiminnan harjoittajaa koskeva tarkempi selvitys. Edellytyksenä mallasohran lisäosan maksamiselle on, että annettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

Sopimuksessa mainitusta sopimuspinta-alalta korjatusta mallasohrasta tulee olla vähintään yksi 7 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu hyväksytyt esinäyte kutakin sopimuspinta-alan alkavaa 20 hehtaaria kohti. Jos hyväksytyt esinäytteitä on tätä vähemmän, mallasohran lisäosan maksun perusteena olevaa pinta-alaa alennetaan vastaavassa suhteessa.

9 §

Ympäristötukisitoumuksista luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta ympäristötukisitoumuksista ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu lisäosa peritään takaisin. Lisäosaa ei makseta ohjelmakauden 2007—2013 mukaiseen maatalouden ympäristötukiohjelmaan sitoutuneille viljelijöille.

Jos viljelijän ympäristötukisitoumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muulla tavoin, lisäosaa ei peritä takaisin. Ympäristötukisitoumuksista luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt viljelijä, jolla ei ole 3 momentissa tarkoitettua perustetta, ei hae vuosittaista maksatusta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos viljelijä luopuu ympäristötukisitoumuksista ylivoimaisen esteen vuoksi, lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan seikat, joista säädetään luon-

nonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 43 §:ssä.

Jos ympäristötukisitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 45 §:ssä säädetyllä tavalla, maksettua lisäosaa ei peritä takaisin.

10 §

Muutoksista ilmoittaminen

Viljelijän on tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla ilmoitettava 9 §:ssä tarkoitetuista seikoista. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Uusien alueiden ottaminen ympäristötukisitoumukseen, ympäristötukisitoumuksen siirto ja muu vastaava muutos oikeuttaa lisä-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

osaan siltä osin kuin se oikeuttaa ympäristötukeen.

Jos muutos aiheuttaa ympäristötukisitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, sovelletaan mitä 9 §:ssä säädetään.

11 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistutukset ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumus- ja sopimuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO MANNER-SUOMESSA

Tukialue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Länsi-Turunmaa³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Naantali⁸⁾, Pernaja, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Tukialue B

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humpilla, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen,

Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lemppälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹⁰⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säskylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylämaa, Ylöjärvi¹¹⁾, ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalien, Pernajan, Porvoon, Salon, Sauvon, ja Turun saaristo-osat.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisen Sammatin kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarintien, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu osa-alueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomensjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁸⁾ Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalien kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁹⁾ Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.

¹⁰⁾ Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹¹⁾ Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta.

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2009 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2009 Manner-Suomessa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna lisäosana luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhaittakorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

4) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä peltoalaa, jonka perusteella on tukivuonna myönnetty luonnonhaittakorvausta;

5) *kotieläintalouden kansallisella tuella* vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen

kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (63/2008) ja vuodelta 2008 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (64/2008) säädettyä kotieläintalouden tukea;

6) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä Manner-Suomessa on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan muiden ehtojen täytyessä maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan määräytyminen ja maksatuksen hakeminen

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Manner-Suomessa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuosina 2005, 2006, 2007 tai

2008 antanut tai antaa vuonna 2009 luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 6 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*, ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristöistä vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa taikka vuonna 2005 tai 2006 annetun sitoumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (645/2000) säädettyjä sitomusehtoja sellaisina kuin ne ovat mainituissa sitoumuksessa.

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta. Vuodelta 2009 maksettavan lisäosan maksamista on haettava Maaseutuviraston hyväksymällä tukihakemuslomakkeella vuodelle 2009.

5 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriytettyinä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet A, B ja C1	Tukialueet C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

6 §

LFA-lisäosasisitoumus

LFA-lisäosasisitoumus on tehtävä samanlaisesti ja samaksi ajanjaksoksi kuin luonnonhaittakorvaussitoumus.

LFA-lisäosan saadakseen viljelijän tulee antaa uuden luonnonhaittakorvaussitoumuksen yhteydessä Maaseutuviraston hyväksymällä lomakkeella tehty LFA-lisäosasisitoumus.

LFA-lisäosasisitoumuksessa viljelijän on sitouduttava pitämään luonnonhaittakorvaussitoumuksensa voimassa kyseisen sitoumuskauden loppuun.

7 §

Kotieläintila

LFA-lisäosasisitoumuksen antamisen yhteydessä tila ilmoitetaan joko kotieläintilaksi tai kasvinviljelytilaksi. Ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen tila voi muuttua kotieläintilaksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvinviljelytilaksi muuttunut kotieläintila palaa kotieläintilaksi 9 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kotieläintilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa:

1) jonka eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

2) jolla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja jonka eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei täytä 2 momentissa säädettyä.

Eläinyksikköiden määränä 1 momentissa tarkoitettua tilan tuotantosuuntaa määritettäessä käytetään ensimmäistä LFA-lisäosasisitoumusvuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää, jos kotieläintuotanto jatkuu ensimmäisenä sitoumusvuonna.

Nautojen eläinyksikkömäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Muiden eläinten eläinyksikkömääränä käytetään edeltävän vuoden kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeutettua eläinyksikkömäärää tai viljelijän vaatimuksesta valvonnassa todettua eläinmäärää. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia. Sikojen eläinyksikkömäärä on vuonna 2009 tehtävien uusien

LFA-lisäosasisitöumusten osalta sikarekisterin tai muun luotettavan selvityksen mukainen tukivuotta edeltävän kalenterivuoden kunkin kuukauden ensimmäisen päivän eläinmäärien vuosikeskiarvo, joka muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 2 eläinyksikkökertoimia.

Jos 6 §:ssä tarkoitettua lisäosasisitöumusta annettaessa tilan eläinyksikkömäärä on vuonna 2008 käynnissä olleesta kotieläintalouden investoinnista tai viljelijästä riippumattomasta syystä johtuen ollut vuonna 2008 vähintään kolmanneksen pienempi kuin tilan vakiintunut eläinmäärä, voidaan viljelijän hakemuksesta käyttää vuoden 2005, 2006 tai 2007 eläinmäärää viljelijän valinnan mukaan.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2009, jos tila ei 30 päivänä huhtikuuta 2009 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole jäljempänä 9 §:n 6 momentissa tarkoitettusta lyhytaikaisesta tuotantotuosta.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Tilan tuotantosuuntaa 7 §:n 2 momentin mukaan määritettäessä tai sitoumuskaudella tilan säilymistä kotieläintilana arvioitaessa voidaan viljelijän vaatimuksesta yhteisömuotoisen yrityksen, jolla ei ole kotieläintilan LFA-lisäosasisitöumusta, eläinmäärä ottaa mukaan LFA-lisäosasisitöumuksen antaneen tilan eläinmäärään, jos yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriksen jäsenten hallinnassa siten että:

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitöumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitöumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa

viljelijälle ja hänen perheyriksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä.

Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2008.

Määräysvallan muutoksesta siten, että 1 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ei enää ole, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla. Määräysvaltaa koskevan muutoksen jälkeen kertyviä eläinyksiköitä ei oteta huomioon LFA-lisäosasisitöumuksen antaneen tilan eläinmäärää laskettaessa.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen LFA-lisäosasisitöumuksen tehneen tilan hyväksi, joka on kokonaan perheyriksen jäsenten hallinnassa koko LFA-lisäosasisitöumuskauden aikana.

9 §

Tilan tuotantosuunnan muutokset

Tilan tuotantosuuntaa seurataan sitoumuskaudella vuosittain. Vuonna 2009 tilan tuotantosuuntaa arvioitaessa käytetään 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Kotieläintilan korotuksen saadakseen tilan tulee täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset ja harjoittaa kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2009 saakka, mainittu päivä mukaan lukien. Kotieläintilasta kasvinviljelytilaksi muuttunut tila voidaan kerran sitoumuskauden aikana hyväksyä uudelleen kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset.

Jos tila täyttää 7 §:n 2 momentin edellytykset, mutta on lopettanut kotieläintalouden harjoittamisen ennen 1 päivää toukokuuta 2009, LFA-lisäosa maksetaan kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Jos kotieläintila lopettaa kotieläintalouden harjoittamisen 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tila muuttuu seuraavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta LFA-lisäosasisitöumuskauden jäljellä olevaksi

ajaksi kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan muuttumisesta kotieläintilasta kasvinviljelytilaksi sen vuoksi, että se ei enää täytä 7 §:n 2 momentissa säädettyjä ehtoja, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselle kirjallisesti viipymättä ja viimeistään kymmenen työpäivän kuluessa muutoksesta.

Tilan tuotantosuunnan muutoksen ei katsota olevan kyseessä, jos syynä on tiettyjen tuotantotapojen edellyttämä tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuva lyhytaikainen tuotantotauko.

Jos 5 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty asianmukaisesti, lasketaan LFA-lisäosan määrä kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti ja muutoin myönnettäväksi tulevan kasvinviljelytilan LFA-lisäosan määrää alennetaan kymmenellä prosentilla kyseisenä tukivuonna.

LFA-lisäosasisitöimus voidaan siirtää luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 9 §:ssä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä taikka vuonna 2005 tai 2006 annetun sitoumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 50 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla. Lisäosasisitöimuksen siirron yhteydessä tila voidaan muuttaa kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan lisäosasisitöimuksen siirtovuotta seuraavana tukivuonna.

10 §

Sukupolvenvaihdos tai koko tilan hankinta

Jos sukupolvenvaihdos tehdään sinä vuonna, jona sitoumus annetaan, tai sen jälkeen, tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan tuotantosuunnan kotieläintilaksi, jos tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupolvenvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivästä olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasääntöjen mukaisesti.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinta siirretään, tila säilyy 7 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitöimuksen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen tai koko tilan hallinnan siirron johdosta haltuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua edellytykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitöimuksen, voidaan jatkava tilakokonaisuus katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2009. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan seuraavana tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

11 §

Luonnonhaittakorvaussitöimuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaussitöimuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan ne seikat, joista on säädetty luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:n 2 momentissa ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 72 §:n 1 momentissa sekä vuonna 2005 tai 2006 annetun sitoumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta an-

netussa valtioneuvoston asetuksen 43 §:n 2 momentissa.

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta luonnonhaittakorvaussitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitoutus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muutoin, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt viljelijä ei hae vuosittaista maksutusta, vaikka hänellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua perustetta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista LFA-lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos luonnonhaittakorvaussitoutus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:ssä tai vuonna 2005 tai 2006 annetun sitoumuksen osalta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 45 §:ssä tarkoitettulla tavalla, maksettua LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

12 §

Muutoksista ilmoittaminen ja asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla ilmoitettava 11 §:ssä tarkoitetuista seikoista. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaittakorvaussitoumukseen, luonnonhaittakorvaussitoumuksen siirto tai muu vastaava muutos luonnonhaittakorvaussitoumuksen alaisessa pinta-alassa oikeuttaa LFA-lisäosaan siltä osin kuin se oikeuttaa luonnonhaittakorvaukseen.

Jos muutos aiheuttaa luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, sovelletaan mitä 11 §:ssä säädetään.

LFA-lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

13 §

Euroopan yhteisöjen komission päätöksen huomioonottaminen

LFA-lisäosaa myönnetään siten kuin tässä asetuksessa säädetään, ellei Euroopan yhteisöjen komission tätä tukea koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Tässä asetuksessa säädettyjen tukien maksaminen edellyttää, että Euroopan yhteisöjen komissio ei kiistä niitä koskevaa valtioneuvoston päätöstä.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Länsi-Turunmaa³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Naantali⁸⁾, Pernaja, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Alue B Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta

Akaa, Artjärvi, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kustavi, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lemppälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹⁰⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylämaa, Ylöjärvi¹¹⁾ ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Länsi-Turunmaan, Maskun, Naantalın, Pernajan, Porvoon, Salon, Sauvon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen aluee-

seen C2 ja C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden ja Jämsänkosken kunnan alue, Kaskinen, Kauhajokki, Kauhava sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkelä, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkaava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vähäkyrö ja Vöyri-Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joensuu kaupungista entisen Pyhäselän kunnan alue, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kauhavan kaupungista entisen Korttesjärven kunnan alue, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raaha, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toho-

lampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viikanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärven kunnasta entisen Kurun kunnan alue, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran, Tuupovaaran ja Enon kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo sekä Mustasaaren kunnasta Björköby ja Raippaluoto sekä Vöyri-Maksamaan kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu ja Utajärvi sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemimaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä niiden alueeseen P5 kuuluvia osia lukuun ottamatta.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän kunnasta P5 alueeseen maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3733/514/96 hyväksytty alue ja Sodankylän kunnasta maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3039/514/95 hyväksytty alue.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisen Sammatin kuntaa, joka kuuluu osa-alueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarintien, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu osa-alueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.

⁸⁾ Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat osa-alueeseen B sekä Naantalintien kaupungin alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen B.

⁹⁾ Lukuun ottamatta A osa-alueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.

¹⁰⁾ Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat osa-alueeseen A.

¹¹⁾ Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6—24 kk)	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät	1,0
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot, karjut	0,7
Muut siat (3—8 kk) ¹⁾	0,23
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6
Teurastetut eläimet ja siitospeläimet ²⁾ :	
13 teurastettua lihasikaa	1
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1
585 teurastettua ankkaa	1
325 teurastettua hanhea	1
223 teurastettua kalkkunaa	1
1375 teurastettua fasaania	1
1375 teurastettua sorsaa	1

¹⁾ Vuonna 2009 tehtävissä LFA-lisäosasisitöyksissä käytettävä eläinyksikkökerroin.

²⁾ Sikojen osalta näitä eläinyksikkökertoimia ei käytetä vuonna 2009 tehtävissä LFA-lisäosasisitöyksissä.

N:o 44

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 momentin ja 9 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 9 §:n 3 momentti laissa 1446/2006, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala ja tuen kokonaisuus

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna maa- ja puutarhatalouden tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille pinta-alaperusteista perunantuotannon kansallista tukea vuodelta 2009 enintään 7,2 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Tukeen osoitetusta määrärahasta voidaan myöntää enintään neljä prosenttia eri tutkimuslaitoksille ja peruna-alan kehittäjäorganisaatioille perunantuotantoa, markkinoita ja markkinointia koskevien tutkimusten ja selvitysten tekemiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *sertifioidulla siemenperunalla* siemenperunan kaupasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (nro 112/2000), julkaistu eräistä maa- ja metsätalousministe-

riön asetuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksessa (1010/2000), tarkoitettua siemenperunaa tai Euroopan unionin alueella tuotettua ja siellä virallisesti tarkastettua ja hyväksyttyä siemenperunaa, josta viljelijällä on alkuperämaan viranomaisen myöntämä vakuustodistus (kasvipassi);

2) *ruokaperunalla* sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi viljeltävää perunaa mukaan lukien varhaisperuna, jota ei viljellä katteen alla;

3) *katteenalaisella varhaisperunalla* avomaalla siirrettävän katteen alla viljeltävää varhaisperunaa;

4) *ruokateollisuusperunalla* sopimustuotantona elintarviketeollisuudelle tuotettavaa perunaa, ei kuitenkaan tärkkelysperunaa;

5) *maatilan omalla siemenlisäyksellä* perunaa, jota tuotetaan maatilalle hankitusta sertifioidusta siemenperunasta vuoden 2010 ruokaperunan, ruokateollisuusperunan tai katteenalaisen varhaisperunan tuotantoa varten;

6) *tärkkelysperunan siemenlisäyksellä* perunaa, jota tuotetaan maatilalle hankitusta sertifioidusta siemenperunasta vuoden 2010 tärkkelysperunan tuotantoa varten;

7) *tukikelpoisella perunalla* 1—6 kohdassa tarkoitettua perunaa;

8) *tärkkelysperunalla* perunatärkkelyksen raaka-aineeksi viljeltävää teollisuusperunaa;

9) *muulla perunalla* tukikelvottomalla siemenperunalla kylvettyä perunaa tai maatilan omaan kulutukseen taikka rehuksi käytettävää perunaa sekä näihin tarkoituksiin viljeltyä siemenperunaa vuoden 2010 tuotantoa varten;

10) *kasvimaalla* viljelyalaa, jossa viljellään omaan käyttöön puutarhakasveja tai perunaa.

3 §

Perunantuotannon tuen määräytymisestä

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Tuki maksetaan kunkin kasvulohkon osalta vain kerran ja vain yhdestä viljeltävästä kasvusta, vaikka samalla lohkolta viljellään saman kasvukauden aikana useita tukikelpoisia kasveja peräkkäin.

Perunantuotannon kansallista tukea ei makseta, jos ala on ilmoitettu kasvimaaksi.

4 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) tukikelpoista perunaa viljellään markkinoitavaksi tai siemenlisäystä varten;

2) tukikelpoisen perunan viljelyala on yli kaksi hehtaaria tai katteenalaisen varhaisperunan viljelyala on yli yksi hehtaari taikka tärkkelysperunaa viljellään tärkkelysperunan siemenlisäystä varten yli puolen hehtaarin alalla; sekä

3) perunan istutukseen on käytetty sertifioitua siemenperunaa tai sertifioidusta siemenperunasta enintään yhden kerran omalla maatilalla lisättyä siemenperunaa.

Tuki voidaan maksaa tilan koko tukikelpoiselle perunanviljelyalalle, jos jokin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu viljelyala ylittyy.

Tärkkelysperunan siemenlisäyksen tukikelpoinen viljelyala voi olla ilman erilliselvitystä enintään 15 prosenttia tärkkelysperunan sopimusosalasta. Tuotannon laajentuminen tai siementuotantorengas voidaan ottaa huomioon kirjallisen erilliselvityksen perusteella.

5 §

Tuen suuruus

Perunantuotannon tukea myönnetään enintään 303 euroa hehtaarilta.

Tuki myönnetään 118 eurolla hehtaarilta korotettuna sellaiselta viljelyalalta, jolla tuotetun perunan markkinoinnista viljelijällä on 6 §:ssä tarkoitettu perunanviljelysopimus.

Korkealaatuisen siemenperunan tuotantoalueella noudatettavista perunanviljelyn vaatimuksista annetun lain (574/2002) 1 §:ssä tarkoitettulla tuotantoalueella lisätukea myönnetään lisäksi 2 §:n 2—6 kohdassa tarkoitettulle tuotannolle enintään 48 euroa hehtaarilta tai, jos viljelijällä on 6 §:ssä tarkoitettu perunanviljelysopimus viljelyalalta tuotetun perunan markkinoinnista, enintään 67 euroa hehtaarilta.

Tukea alennetaan, jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettavan tuen määrä ylittää 1 §:n 1 momentissa säädetyn tuen enimmäismäärän vähennettynä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla erällä.

6 §

Perunanviljelysopimus

Edellä 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu tuki voidaan myöntää vain, jos perunantuotannosta tehdyn kirjallisen perunanviljelysopimuksen perusteella koko sopimusosalalta saatava sato toimitetaan ostajana toimivalle sopimusosapuolelle, ja jos toimitetaan:

1) vähintään 20 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskettava määrä; tai

2) vähintään 10 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskettava määrä katteenalaista varhaisperunaa.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa korotettu tuki myönnetään vain sellaiselta pinta-alalta, joka tarvitaan sovitun määrän tuottamiseen, kun laskennassa käytetään edellä mainituissa kohdissa säädettyjä satotasoja.

Tuen hakija ei voi toimia oman tuotantonsa ostajana. Ostajalla tulee olla yritys- ja yhteisötietolain (244/2001) 9 §:ssä tarkoitettu yritys- ja yhteisötunnus.

Perunanviljelysopimuksessa ei saa olla viljelysopimuksen purkamista mahdollistavaa ehtoa. Sopimuksessa tulee olla tieto:

- 1) sopimusosapuolista ja näiden yritys- ja yhteisötunnuksista;
- 2) perunan käyttötarkoituksesta;
- 3) sopimusmäärästä kiloina sekä siitä pinta-alasta hehtaareina, jolta sopimusperuna on tilan satotaso huomioon ottaen tarkoitus tuottaa;
- 4) sopimushinnasta;
- 5) siitä, että sopimus on tehty vuoden 2009 sadosta; sekä että
- 6) sopimuksesta on laadittu kaksi samansanaista kappaletta, yksi kummallekin osapuolelle.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Perunanviljelysopimus on päivättävä ja allekirjoitettava.

Edellä 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettun tuen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että perunanviljelysopimus toimitetaan viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2009 viranomaiselle, jolle tukihakemus on toimitettu.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 45

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin ja 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan sokerijuurikkaan viljelijöille maksaa maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 182 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua kansallista tukea vuodelta 2009 siten, kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Tuen myöntämisen perusteet

Tuki maksetaan viljelijän ilmoittaman tai mahdollisessa valvonnassa hyväksytyin sokerijuurikkaan vuoden 2009 viljelyalan perusteella. Tukea myönnetään enintään sille sokerrintuotantoon käytettävälle sokerijuurikkalalle, jonka viljelijä on vuonna 2009 ilmoittanut Maaseutuviraston määräämällä lomakkeella.

Sokerijuurikkaan viljelijöille voidaan maksaa kansallista tukea enintään 350 euroa hehtaarilta.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 38—45, 6 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1237-3419